

Најстарији дневни лист на Балкану и агенција “Фактор” организовали су прошлог месеца анкету о толеранцији. Током ње испитано је 1.200 пунолетних грађана Србије, а према постављеним питањима могло би се закључити да су они били искључиво српске националности. На више хипотетичних питања стигли су исти такви одговори: Да ли бисте имали нешто против тога да вам шеф на послу буде Хрват, да ли бисте летовали у Хрватској, како бисте реаговали да вам неко откаже заказану вечеру јер он прославља свој верски празник, да ли желите Роме за суседе, да ли бисте дозволили своме детету да упозна и обичаје других вероисповести, да ли треба укинути веронауку у школама?

Ова и слична питања испитаника су стављала у замишљену а не стварну ситуацију, и он је онда одговарао углавном онако како је претпостављао да би се понашао у случају да се у њој заиста нађе, те се такви подаци морају примати са приличном резервом. Међутим, једно питање анкете било је сасвим одређено и није остављало места претпоставкама и замишљању “шта би би било кад би било”. Од испитаника се тражило да одговоре да ли пишу ћирилицом. Не да ли бисте писали, већ да ли пишете? Нажалост, као што се и могло очекивати, одговори су недвосмислено и по ко зна који пут указали на забрињавајуће стање у коме се српско писмо већ поодавно налази, а које се још и непрестано погоршава. На ово питање свега је 16 посто испитаника одговорило потврдно, уз напомену да им је врло важно да они пишу и да се пише ћирилицом, јер се тако чува наша традиција. Тридесет шест посто изјавило је да се служи латиницом због посла, али и да кад год може пише ћирилицом, док 38% каже да користи и ћирилицу и латиницу што, такође, може да изазива забринутост, јер много подсећа на ону познату смицалицу из доба братства и јединства кад су противници ћирилице причали како су оба писма равноправна, а писали искључиво латиницом (као, рецимо, Телевизија Београд у првим деценијама постојања). Најзад, десет процената анкетираних неће ни да чује за ћирилицу, они сматрају да је српско писмо превазиђено.

“Превазиђена” ћирилица, а о језику да и не говоримо

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 27 мај 2013 07:06

